

Panium - 6 Numara

Daniel 11'deki Peygamberlik İşaretleri: SSCB'nin Çöküşü, Pazar Yasası ve Modern Roma'nın Yükselişi

Jeff Pippenger
2025-03-09

1989'da SSCB'nin çöküşüyle birlikte Daniel 11'in kırkıncı ayeti yerine geldi. Kırk birinci ayet, tıpkı on altıncı ayet gibi, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasıdır. 1989'dan Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasına kadar kırkıncı ayet boştur. 1989'da SSCB'nin çöküşü, başlangıçta Antiochus Magnus tarafından yerine getirilen Daniel 11'in onuncu ayetinde de tanımlanmıştır.

Seleukos hanedanından "kuzeyin kralı" III. Antiohos (Büyük), MÖ 223-187 arasında hüküm sürdü ve Üçüncü Suriye Savaşı'ndan (MÖ 246-241) sonra Ptolemaioslara ("güneyin kralı") kaybedilen toprakları geri almaya çalıştı. Dördüncü Suriye Savaşı'ndaki (MÖ 219-217) seferi, Koile Suriye, Fenike ve Filistin'i geri almayı hedefliyordu. MÖ 219'da Antiohos güneye yürüdü; Seleukeia Pieria'yı, Sur'u ve Ptolemais'i (Akka) ele geçirerek kıyıdaki kaleleri geri aldı. MÖ 218'de daha da ilerledi; Philadelphia'yı (Amman) aldı ve Gazze'ye kadar kaybedilmiş Seleukos topraklarını geri alma niyetiyle Mısır sınırına doğru bastırdı. Antiohos MÖ 218'de yürüyüşünü durdurdu, kazanımlarını sağlamlaştırdı ve belirleyici bir hamleye hazırlandı. Ptolemaios hanedanının kralı IV. Philopator, onu karşılamak üzere Mısırlı birliklerle takviye edilmiş bir ordu topladı. Daniel kitabının on birinci bölümünün onuncu ayeti, Antiohos'un bu hareketini ortaya koyar; böylece 1989'daki SSCB'nin çöküşünü önceden ima eder ve kırkıncı ayete tipolojik bir örnek teşkil eder.

Ama onun oğulları harekete geçecek ve çok büyük kuvvetler toplayacaklar; içlerinden biri mutlaka gelip sel gibi taşacak ve geçip gidecek; sonra geri dönecek ve kendi kalesine kadar yeniden kışkırtılacak. Daniel 11:10.

Kırkıncı ayette “kuzeyin kralı taşar ve üzerinden geçer” ifadesi, onuncu ayetteki “kuzeyin kralının taşarak içinden geçmesi” ile örtüşür. Her iki ayette de aynı İbranice sözcükler vardır; yalnızca biraz farklı çevrilmiştir. Bu, İsaiah 8:8'de bulunan ifadeyle aynıdır.

Ve Yahuda'dan geçecek; taşıp geçecek, boyna kadar varacak; kanatlarının açılması diyarının genişliğini dolduracak, ey İmmanuel. Yeşaya 8:8.

Üç ayetin her biri, güney kralının kuzey kralı tarafından yenilgiye uğratıldığını gösterir. Kuzey kralı Antiochus, güney kralı Ptolemy'yi yener; tıpkı Sanherib'in güneydeki Yahuda Krallığı'na üstün geldiği gibi ve tıpkı kırkıncı ayette kuzey kralının 1989'da SSCB'yi silip süpürmesi gibi. Bu üç ayet ve bu ayetlerin tarihteki üç gerçekleşmesi, 'zamanın sonu'nun 1989'da olduğunu ortaya koyar. Dolayısıyla, onuncu ayet 1989'dur ve on altıncı ayet Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasıdır; kırk birinci ayet de öyledir.

On birden on beşe kadar olan ayetler, Kutsal Yazılardan bir bölümdür; ayrıca kırkinci ayetin gizli tarihi kapsamında belirli peygamberlik yol işaretlerini tanımlayan tarihsel bir karşılığa da sahiptir. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasından önce, ancak 1989'dan sonra, Rafia Muharebesi ve onun sonuçları on birinci ve on ikinci ayetlerde ele alınır; Panium Muharebesi ise on üçüncü ile on beşinci ayetler arasında ele alınır.

Pazar yasası belirlenen zamandır; çünkü o zamanda papalığın ölümcül yarası iyileşir ve papa yeryüzünün tahtına geri döner. Bu yetkinin verilmesi, 538'de papalığın tahta çıkarılmasıyla ve Aktium Savaşı'nda putperest Roma'nın tahta çıkarılmasıyla örneklendirilmişti. Peygamberî olarak tahta çıkarıldıktan sonra, putperest Roma 360 yıl boyunca mutlak olarak hüküm sürdü. Papalık 538'de tahta çıkarıldığında, bin iki yüz altmış yıl boyunca mutlak olarak hüküm sürdü. Pazar yasasıyla ölümcül yara iyileştiğinde, papalık sembolik 42 ay boyunca mutlak olarak hüküm sürecektir.

Onun başlarından birinin sanki ölümcül şekilde yaralandığını gördüm; ama ölümcül yarası iyileşti. Ve bütün dünya şaşkınlıkla canavarın peşinden gitti. Canavara yetki veren ejdere tapındılar; canavara da tapınıp şöyle dediler: "Canavar gibisi kim var? Onunla savaşmaya kim güç yetirebilir?" Ona büyük sözler ve küfürler söyleyen bir ağız verildi; ve kırk iki ay sürmesi için ona yetki verildi. Vahiy 13:3-5.

27. ayet, bu kralların 'ikisi' der:

Bu iki kralın yüreği de kötülük yapmaya yönelmiş olacak ve aynı masada yalan söyleyecekler; ama başarıya ulaşmayacak, çünkü son belirlenen zamanda olacaktır. Daniel 11:27.

Yirmi yedinci ayetteki iki kral, önceki iki ayette anılan ve daha sonra Aktium Savaşı'nda savaşan krallardır.

Ve o, büyük bir orduyla gücünü ve cesaretini Güney'in kralına karşı harekete geçirecek; Güney'in kralı da çok büyük ve kudretli bir orduyla savaşa sürüklenecek; ama ayakta duramayacak; çünkü ona karşı düzenler kurulacak. Evet, onun sofrasından pay alanlar onu yok edecek, ordusu sel gibi taşacak; birçokları da öldürülüp yere düşecek. Daniel 11:25, 26.

Bu nedenle yirmi yedinci ayet, devam etmeden önce anlaşılması gereken bir anomali oluşturur. Yirmi dördüncü ayette "zaman", Actium Savaşı'nda başlayan ve 330 yılındaki belirlenmiş zamanda sona eren 360 yıllık bir dönemi temsil eder.

Savaşta güney kralı, Marcus Antonius ile ittifak içinde bulunan Kleopatra idi. Onların ikisini de yenecek olan kuzey kralı ise Octavius'tu. Belirlenen vakitte (MÖ 31), daha önce bir masada oturup birbirlerine yalan söylemiş olan bu iki kral, Actium Savaşı'nda karşı karşıya gelecekti.

Masadaki iki kral, Panium Savaşı'nın (13–15. ayetler) tarihiyle örtüşür; orada Antiochus Magnus ile Makedonyalı Phillip arasında bir ittifak vardı. Bu tarihî ittifak, Mesih zamanında Panium adında (Caesarea Philippi) temsil edilen sembolik ittifakla da karşılık bulur. İttifak, 1989'da SSCB'nin Reagan ile Papa II. Jean Paul arasındaki bir ittifak yoluyla süpürülüp atıldığı kırkinci ayette de temsil edilir. İki kral, MÖ 31'den önce birbirlerine yalan söyler; bu, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasıyla örtüşür ve dolayısıyla onların yalanları, on altıncı ayetten önce,

Rafya Savaşı'ndan on yedi yıl sonra Panium Savaşı'nda yerine gelen ve Pompey'in on altıncı ayetin gerçekleşmesi olarak Kudüs'ü fethetmesinden yüz otuz yedi yıl önce yaşanan 13–15. ayetlerin temsil ettiği tarih sırasında meydana gelir.

Yirmi sekizinci ayette, hem Kleopatra'ya (güney kralı) hem de Mark Antony'ye galip gelen Oktavius, “büyük servetle kendi diyarına döner; ve yüreği kutsal antlaşmaya karşı olacaktır; ve büyük işler yapacak, sonra da kendi diyarına dönecektir.” Uriah Smith, bu iki zaferi MÖ 31 yılında Aktium ve MS 70 yılında Yerusâlim'in yıkılışı olarak tanımlar. Dolayısıyla yirmi sekizinci ayet, 360 yılın başlangıcı olan Aktium Savaşı ile başlayan ve MS 70 yılında Yerusâlim'in yıkılışını kapsayan bir tarihi belirlemektedir.

Sonra büyük zenginliklerle ülkesine dönecek; yüreği kutsal antlaşmaya karşı olacak; harekete geçecek ve kendi ülkesine dönecek. Daniel 11:28.

Yirmi dördüncü ayetin son ifadesinden (bir zaman için dahi) itibaren, MÖ 31'de başlayan ve otuz birinci ayetin son ifadesinde (ıssız bırakan iğrençliği yerleştirecek) 538'de yerine gelerek sona eren bir tarihî çizgi söz konusudur. Bu çizgi, putperest Roma'nın üç yüz altmış yıl boyunca mutlak biçimde hüküm sürmeye başlamasını işaret eden Aktium Savaşı ile başlar. Çizgi, 538'de papalık Romasının bin iki yüz altmış yıl boyunca mutlak biçimde hüküm sürmeye başlamasıyla sona erer. Ayetler ve onları yerine getiren tarih içinde 330'da belirlenen zaman, Kutsal Kitap peygamberliğinin dördüncü krallığı olarak putperest Roma tarihindeki bir bölünmeyi temsil eder. Üç yüz altmış yıllık ilk mutlak hükümlük döneminin ardından, imparatorluğun çözülmesi anlamına gelen iki yüz sekiz yıl gelir; bu, 538 yılında, otuz birinci ayette papalığın tahta çıkmasından önce yaşanır. Bu sekiz ayetin sıralamasında yalnızca yirmi yedinci ayet, MÖ 31'deki Aktium Savaşı'ndan önce meydana gelen bir tarihsel gerçekleşmeyi tanımlar.

Yirmi yedinci ayet, 'belirlenmiş zaman'dan önce iki kral arasında bir görüşmeyi bildirir ve yirmi dokuzuncu ayet bir 'belirlenmiş zaman' bildirir. Yirmi yedinci ayetteki 'belirlenmiş zaman' üç yüz altmış yıllık dönemin başlangıcıdır ve yirmi dokuzuncu ayetteki 'belirlenmiş zaman' üç yüz altmış yıllık dönemin bitişidir. Başlangıç ve bitiş bir 'belirlenmiş zaman'ı temsil eder.

Putperest Roma'nın güçlenmesi, Daniel 8:9'da tasvir edilen üçüncü coğrafi engeli fethettiğinde başladı.

Onlardan birinden küçük bir boynuz çıktı; güneye, doğuya ve güzel ülkeye doğru son derece büyüdü. Daniel 8:9.

Güçlenme, Aktium Savaşı'nda ve sekizinci bölümün dokuzuncu ayetinde anlatılan güneyin kralının (Mısır) müteakip boyunduruk altına alınmasıyla başladı.

Putperest Roma'nın Kutsal Kitap peygamberliğindeki dördüncü krallık olarak egemenliği, Papalık Roması üçüncü coğrafi engelini aştığında 538 yılında sona erdi. Aktium Savaşı'ndan 538 yılına kadar olan tüm beş yüz altmış sekiz yıllık dönem, putperest Roma'nın üçüncü engelini aşarak Kutsal Kitap peygamberliğindeki dördüncü krallık haline gelmesiyle başlar ve Papalık Roması üçüncü coğrafi engelini aştığında sona erer.

Kutsal Kitap peygamberliğindeki dördüncü krallık olarak, bu temsilde ortaya konan tarih iki döneme ayrılır: ilki Roma'nın yükselişi, ardından Roma'nın düşüşünü tasvir eden bir dönem. Yükseliş döneminin başlangıcı, aynı zamanda putperest Roma'nın Kutsal Kitap peygamberliğinde dördüncü krallık olarak hüküm sürdüğü tüm dönemin başlangıcıdır. Roma'nın yükseliş dönemi belirlenmiş bir zamanda başlar ve belirlenmiş bir zamanda biter; ayrıca kuzey ve güney krallıklarının birleşmesiyle başlar. Doğu ve Batı krallıkları olarak ikiye bölünmesiyle sona erer. Başlangıç ve bitişin belirlenmiş birer zamana denk gelmesi ve yine bu başlangıç ile bitiş, İskender'in krallığının dört bölünmesini temsil eder.

27. ve 29. ayetlerdeki iki belirlenmiş zaman, Roma'nın mutlak otoriteyle hüküm sürdüğü dönemi tanımlayan başlangıç ve bitiş işaretlerini temsil eder. Daniel 11'in 41. ve 16. ayetlerinin yerine gelmesi olan ABD'deki Pazar yasasıyla, modern Roma'nın kırk iki sembolik ay boyunca mutlak otoriteyle hüküm süreceği dönem başlar. 27. ayetteki ilk belirlenmiş zaman ABD'deki Pazar yasasıdır ve ikinci belirlenmiş zaman ise, yeryüzündeki son ulusun ABD'nin örneğini izleyerek son Pazar yasasını yürürlüğe koyduğu ve böylece putperest sabatının dünya çapında zorla uygulanmasını belirlediği zamanı temsil eder.

Bu iki peygamberî dönüm noktası, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasası ile dünya çapında Pazar yasasının uygulanmasıdır; ve bu iki Pazar yasası, yirmi yedinci ve yirmi dokuzuncu ayetlerdeki iki belirlenmiş vakittir. Yirmi yedinci ayetteki ilk belirlenmiş vakit, 321'de Konstantin'in Pazar yasasıyla da örnekledi; 538'de Orleans Konseyi'nde kabul edilen papalık Pazar yasası ise dünya çapındaki Pazar yasasını temsil eder.

On üçüncü ile on beşinci ayetlerin bağlamında Panium Savaşı, on altıncı ayetin Pazar yasasından önce gelen tarihtir. Bu tarih içinde birbirlerine yalan söyleyen iki kralın buluşması gerçekleşir. On üçüncü ile on beşinci ayetler, onuncu ile on altıncı ayetlerde temsil edilen tarihin bir parçasıdır. Ayetler, onuncu ayette Dördüncü Suriye Savaşı'nı, on birinci ayette Rafia Savaşı'nı ve on ikinci ayette o savaşın sonrasını belirtir. On üçüncü ile on beşinci ayetler, Panium Savaşı'nın gerçekleştiği ve halkının yağmacıları olarak temsil edilen putperest Roma'nın peygamberlik anlatısına girdiği MÖ 200 yılının tarihini temsil eder.

Daniel 11'in 40. ayeti 1989'da SSCB'nin çöküşünü, 16. ayeti ise Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasını işaret eder. Belirlenmiş zamandan önce birbirlerine yalan söyleyen iki kralın "buluşması" —ki bu Aktium Savaşı'ydı—, 1989'daki zamanın sonunu izleyen ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasında sona eren 40. ayetin tarihsel anlatısı içinde gerçekleşir. 27. ayet, 40. ayetin gizli tarihinde, 1989'dan sonra fakat Pazar yasasından önce gerçekleşen bir işaret taşıdır. 27. ayetteki "buluşma", Pazar yasasında Roma'nın güçlendirilmesinden önceki bir işaret taşıdır. 538'de papalığın güçlendirilmesine giden yolda birkaç işaret taşı vardır ve bu işaret taşları da belirlenmiş zamandan önce meydana gelir. Bu peygamberî işaret taşlarından biri, 533'teki Justinianus fermanıdır; bu, Daniel 11'in 30. ayetindeki "antlaşmayı terk edenlerle iş birliği" ifadesini yerine getirmiştir.

Pagan Roma tarihindeki belirlenmiş zamana götüren diğer yol işaretleri şunlardır: pagan Roma'nın devrilip eşzamanlı olarak "makamı" papalık gücüne verdiği 330 yılı. 496'da Klovis "gücünü"

papalığa verdi. Daniel yedinin yerine gelmesi olarak, pagan Roma papalık için “üç boynuzu” ortadan kaldırdı; sonuncusu 538’de Ostrogotların Roma kentinden çıkarılmasıydı. 508’de paganizm dini ülkenin yasal dini olmaktan çıkarıldı ve yerine Katoliklik kondu. 538, kırk birinci ayetteki Pazar yasasını temsil eder ve 496, Reagan’ın tıpkı Klovis gibi gücünü Roma’nın papasına adadığı 1989’u temsil eder. 330 yılı Pazar yasasını işaret eder; çünkü orada papalık otorite makamına geri döner.

Bu, hem 538’in hem de 330’un belirlenmiş zamanı temsil ettiğini, bunun da on altıncı ve kırk birinci ayetler olduğunu ortaya koyar. 496, 1989’u temsil eder; Daniel on birdeki onuncu ve kırkıncı ayetler ile Yeşaya 8:8’in gerçekleşmesini ifade eder. 508, krallığın dininin Katoliklik lehine bir kenara bırakıldığı zamanı tanımlar. 496’da Clovis’le başlayıp 508’e kadar, krallığın yasal dininin aşamalı olarak kaldırılıp yerine konması gösterildi. 330’da başlayan tarihte, Batı Roma’nın aşamalı çöküşü ilk dört borazanla temsil edilir; böylece Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar yasasında başlayan aşamalı yıkım tanımlanır.

321 yılında Konstantin’in Pazar yasasının ardından putperest Roma’nın tedrici çöküşü, Kutsal Kitap peygamberliğindeki altıncı krallık olan Amerika Birleşik Devletleri’nin Pazar yasasına ulaştığında yaşayacağı düşüşü örneklemektedir. Ardından, Bayan White’ın “ulusal dinden dönmeyi ulusal yıkım izleyecektir” sözleriyle ifade ettiği gibi, dört borazan yargısı Amerika Birleşik Devletleri’nin üzerine getirilir. Hezekiel de dört türlü cezaya tanıklık eder.

Rab’bin sözü yine bana geldi ve şöyle dedi: “İnsanoğlu, bir ülke bana karşı ağır bir suçla günah işlediğinde, elimi onun üzerine uzatacağım, ekmek esasını kıracağım, üzerine kıtlık göndereceğim ve ondan insanı da hayvanı da yok edeceğim. Orada bu üç kişi, Nuh, Daniel ve Eyüp bulunsaydı bile, doğruluklarıyla yalnız kendi canlarını kurtarabilirlerdi, diyor Rab Tanrı. Eğer ülkenin içinden zararlı vahşi hayvanlar geçirir, ülkeyi viran edip ıssız bırakırlarsa, öyle ki hayvanlar yüzünden içinden kimse geçemesin; orada bu üç adam bulunsaydı bile, var olduğum sürece, diyor Rab Tanrı, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirlerdi; yalnız kendileri kurtulurdu, ama ülke ıssız kalırdı. Ya da o ülkeye kılıç getirir ve ‘Kılıç, ülkenin içinden geç’ dersem; öyle ki ondan insanı da hayvanı da yok edersem; orada bu üç adam bulunsaydı bile, var olduğum sürece, diyor Rab Tanrı, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirlerdi; yalnız kendileri kurtulurdu. Ya da o ülkeye salgın hastalık gönderir ve ondan insanı da hayvanı da yok etmek için gazabımı kan dökerek onun üzerine boşaltırsam; Nuh, Daniel ve Eyüp orada bulunsaydı bile, var olduğum sürece, diyor Rab Tanrı, ne oğul ne kız kurtarabilirlerdi; yalnız doğruluklarıyla kendi canlarını kurtarabilirlerdi. Çünkü Rab Tanrı şöyle diyor: Ben dört ağır yargımı —kılıcı, kıtlığı, zararlı vahşi hayvanı ve salgını— ondan insanı da hayvanı da yok etmek için Yeruşalim’in üzerine gönderdiğimde, hele o zaman nasıl olur? Ama bakın, orada oğullar ve kızlar olmak üzere bir kalıntı bırakılacak ve dışarı çıkarılacak; işte size gelecekleler. Yollarını ve yaptıklarını göreceksiniz; Yeruşalim’e getirdiğim kötülük, ona getirdiğim bütün kötülükler konusunda teselli bulacaksınız. Onların yollarını ve yaptıklarını gördüğünüzde sizi teselli edecekler; ve Rab Tanrı diyor ki, onun içinde yaptığım her şeyi sebepsiz yapmadığımı bileceksiniz.” Hezekiel 14:12-23.

Bu değerlendirmelere bir sonraki makalede devam edeceğiz.